

Det vil også være et vigtigt synspunkt i øjeblikket, fordi det fransk-tyske udspil jo bygger på, at man også skal lave en egentlig musketered i forbindelse med den aftale, de indgår i. Derfor tror jeg, det er for tidligt fuldstændig at afskrive muligheden for, at det her udvikler sig til noget. Men jeg synes, det er godt, Kristeligt Folkeparti peger på, at det ønsker man ikke at det gør. Derfor forsvarsforbeholdet. Vi vil gerne være med til at praktisere forbeholdet og skrive det i praktiseret form ind i en ny traktat.

Omkring euroen forekommer det os, undskyld mig, at være lidt unødigt trætte. Jeg har hørt argumenterne om, at det nye var, at det nu var blevet til noget. Det er jo ikke den store overraskelse. Det nye er, at de nye lande i Østeuropa har tilsluttet sig. Man kunne tilføje, at Nordkorea også har indført euroen som betalingsmiddel i surhed over, at USA turer frem, som de gør. Det synes jeg heller ikke er revolutionerende.

Det afgørende for os var jo ikke, at vi ikke havde set mønterne, hvis man husker diskussionen fra SF's side; det var en politisk argumentation, der drejede sig om at bevare en handlefrihed i bestemte situationer.

Der er i De Radikales forslag anvendt en argumentation, der hedder at blive hægtet af udviklingen i forhold til kernelandenes situation. Hvis man ser på de faktiske forhold i jernindustrien, forekommer det mig, at det er nogle af kernelandene, der i dag har de store problemer – Frankrig, Tyskland, Italien – i forhold til konvergenskravene, højst 3 pct.s underskud, osv. osv.

Så Danmark har bevist, at vi godt kan lave det uden at være tilsluttet euroen. Men det forudsætter selvfølgelig den økonomiske disciplin, som SF sammen Det Radikale Venstre har været med til at udvise, da vi havde magten i Danmark. Det gør vi gerne igen. Men det var langt mere afgørende end at være med blandt eurolandene.

Til sidst vil jeg sige om det retslige forbehold, at vi vil godt være med til at kigge på forbeholdet. For os har det aldrig været et ønske, at disse forbehold alle sammen skulle ristes i runer til evig tid. Der er nogle områder, hvor vi ikke vil være med, men vi vil godt være med til at kigge på det. Men også her forudsætter det jo så, at man går vejen over en folkeafstemning.

Jeg skal runde af med at sige, at vi afviser De Radikales forslag med de argumenter, jeg har fremført, og til Kristeligt Folkeparti på samme måde: Vi afviser det, fordi vi ikke ønsker at afskaffe forbeholdet. Vi ønsker at præcisere det.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der tre korte bemærkninger. Den første er fru Elisabeth Arnold og derefter hr. Jann Sjørnsen og hr. Claus Larsen-Jensen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil da gerne takke SF's ordfører for en tale, der i høj grad var imødekommende, og som jo prøvede at modarbejde myterne om, at man altid kommer med rygmarvsreaktioner, når vi diskuterer forbehold. Jeg synes, det er glædeligt, at der er tegn på en fleksibilitet hos SF.

Jeg følte mig heller ikke selv truffet af beskrivelserne af en rygmarvsreaktion. I Det Radikale Venstre vedkender vi os, at vi har været med til at indføre forbeholdene. Vi har været med til at få dem sat i verden, og vi har været med til at få dem vedtaget, fordi vi mente, at de var nødvendige for Danmark på det tidspunkt, hvor der var kommet et nej til Maastrichttraktaten, og vi ønskede, at Danmark ikke forhindrede de andre europæiske lande i at fortsætte med deres udvikling.

Kl. 13.25

Men vi har intet imod, at lande har forbehold på områder, som er afgørende vigtige for dem. Jeg kan f.eks. nævne, at der ikke er nogen, der drømmer om at sætte den danske sommerhusregel til afstemning, og det er jo også et forbehold. Og det ønsker vi fra Det Radikale Venstres side bestemt ikke skal antastes på nogen som helst måde.

Jeg vil gemme mine yderligere bemærkninger til næste omgang.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg skal forholde mig til Kristeligt Folkepartis forslag alene og så til hr. Villy Søvndals bemærkninger i den anledning. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad det sådan mere præcist er, SF har imod Kristeligt Folkepartis forslag. Jeg kunne måske også vende det om og sige: Hvad er det for præciseringer, som SF finder nødvendige, og som så åbenbart skal føre til en ny folkeafstemning om det danske forbehold?

Og finder SF, at Danmark under en regeringskonference, eller hvornår det måtte være, skal kæmpe for, at de andre lande kan acceptere endnu en nyskrivning af det danske forbehold? Det synes jeg vil være ret særegent i forhold til det, som vi bad om at få helt tilbage i 1992 i forbindelse med det nationale kompromis' indgåelse,